

hvilken nogle af vore mest fremragende Jurister i den Grad have sønderlæmmet hele Forslaget og dets enkelte Paragraffer og udøvet en saa knusende Kritik derover, som vist sjældent før er bleven noget Lovforslag til Del, er jeg bleven noget rokket i denne Tro, og jeg kan ikke andet end føle mig temmelig overbevist om, at mangan her i Tinget er bleven rokket fra sit Standpunkt til Pryglestraffen. Jeg maa maaske tillade mig at henlede Opmærksomheden paa et Middel, som jeg finder, det vilde være overordentlig heldigt at anvende. Vi vide jo alle, at Landet er sørgelig blottet for Politi. Oprettelsen af et Politikorps var en Ting, som i højeste Grad vilde berolige Stemningen paa Landet, og som hele Befolkningen vilde være overordentlig glad ved. Jeg ved, at man vil sige: Men det er jo alt for dyrt, det have vi ikke Raad til. Men jeg ved dog ikke, om en Beroligelse af den stærke Frygt, der findes hos Befolkningen, ikke nok er de Penge værd, og jeg vil ogsaa henlede Opmærksomheden paa, at der vil spares meget derved, at Forbrydelserne blive forebyggede i Stedet for, at de skulle straffes. Jeg kan altsaa ikke stemme for Lovforslagets § 2 og vil anbefale, at Straffen ændres til en skarpet og langvarig Frihedsberøvelse.

Jeg skal dernæst gøre nogle faa Bemærkninger om Lovens øvrige Bestemmelser. Af disse er der nogle, som have min fulde Billigelse. Jeg sympatiserer saaledes stærkt med Tanken om betingede Straffedomme, med Tanken om en forandret kriminel Lavalder og navnlig med Bestemmelser om Nødværgerettens Udøvelse, hvilke jeg finder udmærkede. Der er omvendt nogle Bestemmelser, som jeg stiller mig mere tvivlende overfor, f. Eks. Afholdhedsstraffen og Hjemsendelsen til Kommunerne; men om alle disse Bestemmelser vil jeg sige, at de synes mig at være fremsatte i Utide. De ville maaske foregribe og virke forstyrrende paa det store Arbejde, som dog maa komme, nemlig Revisionen af Straffeloven af 10. Februar 1866, og jeg vil ligesom det ærede Medlem for 12te Kreds (Bærentsen) stærkt kalde paa en saadan Revision og haabe, at den maa komme saa snart som muligt. Dette gør jeg ogsaa af Hensyn til, at vi nu staa over for en Reform af vor Rets-

pleje, ogsaa vor kriminelle Retspleje, og det vilde da efter min Mening være bagvendt — ja muligvis ser jeg galt derpaa, jeg er ikke Jurist og ikke Tekniker paa dette Omraade — men jeg synes, det vilde være bagvendt, om vi fik en Reform af vor kriminelle Retspleje og ikke havde vor Straffelov i Orden. Jeg finder altsaa, at jo før vi begynde paa en Revision af Straffeloven, som nu i mange Henseender maa erkendes at være forældet, des bedre. Derved vilde vi ogsaa befri os for den Nødvendighed at tænke paa dette Lovforslag. Det kunde vi da i det væsentlige lægge paa Hylden og indskrænke os til at arbejde paa at faa det, som er godt i det, indpasset i den almindelige borgerlige Straffelov.

Jeg kan ikke slutte uden at udtale mit Haab om, at Landstinget ikke vil forhaste sig i denne Sag. Det er efter min Mening en ganske overordentlig stor og vigtig Sag, og der findes mange Bestemmelser, som ere af den største principielle Rækkevidde. Dette høje Tings Tradition bør føre til, at der ikke her hastes paa en Maade, som kunde skade Sagen. Den bør behandles saglig, og der bør tages Tid dertil. Man kan ikke gøre det paa 8—10 Dage — maaske ikke det samme Antal Uger eller Maaneder vil slaa til. Jeg skal slutte med Ønsket om, at det kommende Udvalg saa meget som muligt vil undgaa at forhaste sig.

Nordby: Under den Forhandling, som har været ført her i dette Ting om det foreliggende Lovforslag, er der sagt mange vægtige Sandheder. Blandt disse er ogsaa den, at det kan anses for givet, at alle Medlemmer forud for Behandlingen have taget Standpunkt til Hovedspørgsmaalet. I alt Fald opfatter jeg det saaledes, at dette er Tilfældet. Naar jeg desuagtet har tilladt mig at bede om Ordet, er det slet ikke, fordi jeg tror at skulle kunne vinde nogen for det Syn, som jeg mener er det rette, det er nærmest for at imødegaa enkelte Udtalelser, og specielt en Udtalelse fra det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal). Det ærede Medlem udtalte nemlig forleden, at § 2 i Lovforslaget var ingenlunde Kernen deri, Kernen var derimod Hensynet til den over-